

Smot – A zsidóüldözés kezdete

Smot Hetiszakasz tartalma שמות

A Smot szakaszában – az Exodusban, Mózes második könyvében (2Mózes 1:1–6:1.) – kezdődik az Egyiptomban lezajlott zsidóüldözés, ami Mózes küldetésével, a Tízcsapással és a csodálatos kiszabadulással végződik. Mózes születése után a Fáraó házában nevelkedik, majd emigrálni kényszerül, s Midjában telepedik le, ahol elveszi Jitró egyik lányát és örzi nyáját. A szakasz végén jön Mózes, és közli a zsidókkal: Isten küldte őt kiszabadításukra. Azonban a kényszerszermunkától elfásult nép nem hisz neki.

Izrael gyermekei gyorsan szaporodnak Egyiptomban. Növekvő számuk megrémíti a hatalmon lévő fáraót, aki rabszolgaságba veti őket, és megparancsolja a héber bábáknak, Sifrának és Puának, hogy minden fiú újszülöttet azonnal öljenek meg. Miután azok nem teljesítik parancsát, a fáraó megparancsolja népének, hogy minden héber fiú csecsemőt vessenek a folyóba. – **2Mózes 1.**

Jochevednek, Lévi leányának és Ámrámnak fia születik. Az újszülöttet egy kosárban a folyó vizére helyezik, Mirjám, a fiúcska nővére pedig a távolból figyeli. A fáraó lánya felfedezi a kosárban a fiút, kihúzza a vízből, elnevezi Mózesnek, és fiaként neveli fel. – **2Mózes 2:1–10.**

Az ifjú Mózes egy nap elhagyja a palotát, és tudomást szerez testvéreinek küzdelmes életéről. Megpillant egy hébert ütlegelő egyiptomi férfit, és megöli az egyiptomit. Másnap két cívakodó zsidót pillant meg, és amikor megdorgálja őket, azok kérdőre vonják azért, amit az

előző napon tett. Mózes látván, hogy tette kitudódott, elmenekül Midjánba. Ott védelmére kel Jitró leányainak, egyiküket – Cipórát – feleségül veszi, és apósa nyájainak pásztora lesz. – **2Mózes 2:11–3:1.**

Isten megjelenik Mózesnek egy égő csipkeborkorban a Szináj lábánál, és utasítja, hogy menjen el a fáraóhoz és követelje: „Engedd el népem, hogy szolgálhassák Őt!” Isten kinevezi Mózes testvérét, Áront, Mózes szóvivőjének. Úton Egyiptom felé, Mózes körül metéli fiait. Egyiptomban a nép hisz nekik; de a fáraó nem hajlandó elengedni őket, sőt még jobban megnöveli Izrael szenvedéseit. – **2Mózes 3:2–5:21.**

Mózes visszatér Istenhez, hogy tiltakozzék: „Uram, miért tettél rosszat ezzel a néppel?” Isten ígéretet tesz, hogy közel már a szabadulás órája. – **2Mózes 5:22–6:1.**

שבת שלום

Smot – (שמות)

Mindannyiunk életében vannak helyzetek és pillanatok, amikor megkérdezzük Istentől: Miért? Miért történik ez velem? Vagy a saját életünkre, aktuális helyzetünkre vonatkoztatva, vagy akár általánosságban, a holokausztra például, hogy hogyan történhetett ez meg, miért engedte Isten, hogy így legyen? Ezeket a kérdéseket a zsidóságban nem szokás feltenni. Amit Isten csinál, az úgy jó. Ugyanakkor, ha egy ilyen gondolatunk van, vagy fájdalmunk, és zavar minket, akkor újra és újra felbukkan bennünk a kérdés, és nem hagy nyugodni... És hogy miért van ez így? A válasz a hetiszakaszunkban található. A Tórában sokszor jelenik meg a kérdés, miért? De mindig emberekre vonatkozik, miért csinálta ezt, miért mondta azt stb. Aki Istentől kérdezte meg: Mózes volt. „És visszatért Mózes az Örökkévalóhoz, és mondta: Uram miért bántál rosszul a néppel, minek is küldtél engem? Amióta bementem Fáraóhoz, hogy szóljak nevedben, gonoszul bánik e néppel; de megmenteni, nem mentetted meg népedet.” Az Örökkévaló pedig így válaszolt neki: „Szólt Isten Mózeshez és mondta neki: Én vagyok az Örökkévaló! Megjelentem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mint Isten, mindenható, de nevetem: Örökkévaló, nem ismertettem meg velük” Vagyis, nézd az ősapákat, ők sem ismerték a nevetem, nem tudtak mindent, a céljaimat, és a terveimet, de mégsem kértek számon engem...

Vajon miért nem volt Mózes olyan nyugodt és követő, mint az apák, Ábrahám, Izsák és

Jákob? Akik csak kapták az útmutatást, és végezték, amit kellett. Mert ez csak az egyik út, amely Istenhez vezet. Náászé veniszmá... Van azonban egy második út, a gondolat útja, a megértés útja. Ami egy új út volt. Mózes kapta meg a Sináj hegyen a Tórát, 40 napig éjjel nappal tanulta, amit az Örökkévaló mondott neki, ehhez a feladathoz pedig egy észbeli emberre volt szükség, egy ragyogó elmére. Mózes mindent meg akart érteni, tele volt kérdésekkel az első pillanattól fogva, miért? miért? miért? Ezért emlékezteti őt Isten, hogy ugyan nagyon jó és helyénvaló, hogy mindent meg akar érteni, ugyanakkor nagyon fontos, hogy tetteinek az alapja, a mélyben a gyökere maradjon meg a tiszta, és megkérdőjelezhetetlen hit, az ősapák követő, elfogadó, végtelen hite. Szabad kérdéseket feltenni, de csak akkor, ha elég erősnek érezzük magunkat, hogy elfogadjuk azt a választ is, hogy: CSAK! Mert mi nem látjuk a teljes képet, nem tudjuk a válaszokat, csak azt tudjuk, hogy ami Istentől való az jó.

Elérkezni apáink hitéhez nagyon nehéz, nem jön magától. Munka, amit el kell végeznünk magunkban minden nap, hogy megértsük, mi Isten lényege, mi a mi lényegünk, és megerősítsük hitünket. Minden kétségünk és kérdésünk mélyén ott lapuljon a biztos tudás, hogy Istentől valók vagyunk, és Istentől való minden, ami történik, és az csak a jóra vezet végül. Ha eljön a Messiás, talán majd meglátjuk saját szemünkkel is, azt a bizonyos teljes képet...

Glitzenstein Chaim Shaul rabbi

HETI SZIDRA: Naftali Krausz ősi forrás című könyvéből

Az örök égő csipkebokor

Az Exodus, Mózes második könyve, Mózes életének kezdetét, a zsidók életének Egyiptomban eltöltött utolsó korszakát és onnan való kivonulását öleli fel.

שמות

Ebben az időszakban kovácsolódott néppé az eredetileg 12 törzsből álló nomád tömeg. Megjelenik az Ám Jiszráél (Zsidó Nép) kifejezés. Az Írás ez idáig, mint Bné Jiszráél (Izrael Fiai) említi őket, csak egy alkalommal-közvetlenül Jákob halála előtt – szerepelnek úgy, mint Sivté Jiszráél (Izrael Törzsei).

Érdekes módon, először a Fáraó az, aki népnek titulálja a zsidókat, mikor azt látogatja, mit lehetne tenni az ellen, hogy a zsidók ne szaporodjanak gyorsabban, mint saját népe. Málbim szerint ugyanis a héberek néhány nemzedék alatt többszöröződtek, míg az őslakosság alig duplázódott meg.

A Fáraó persze nemcsak egyszerűen „népet” látott a zsidókban, hanem egy esetleges katonai veszélyt is, és ennek megvoltak a keserű következményei. Ezért a zsidók, akik József halála után egyre inkább asszimilálódtak („legyünk olyanok, mint az egyiptomiak” – idézi a Midrás), s még a Brit Milát (körülmetélést) is elvetették – most, hogy belátták, a gazdanép nem fogadja be őket, rákényszerültek, hogy felhagyjanak az erőltetett asszimilációval. Ebben a korszakban születik meg Mózes, a Megváltó, aki a Gondviselés akaratából a királyi palotában nevelkedik, mint a Fáraó lányának nevelt fia.

Később elhagyja a palotát „kimegy a testvérei közé”, amit úgy kell érteni, hogy tudomása van származásáról.

Amikor az egyik munkafelügyelőt leüti, mert az bántalmazta az egyik rabszolgát, menekülnie kell. Midjában megy, egy kútnál találkozik Jitró lányaival, akik itt itatják a nyájukat. A helyi pásztorok bántalmazásától megvédi a lányokat, akik hálából meghívják az „egyiptomit” ebédre. Végül elveszi Jitró egyik lányát, Zippórát, feleségül s ettől kezdve maga is a pásztorok életét éli, apósa nyáját legelteti.

A Midrás meg is jegyzi, hogy nemcsak Mózes volt az, aki „pályafutását” pásztorkodással kezdte, hanem ő előtte Jákob, utána pedig Dávid király is.

Mózes küldetése a pásztorkodás közepette veszi kezdetét. Az Írás szavai szerint: „**Mózes pedig legeltette apósának, Jitrónak, Midján papjának juhait és terelte a nyáját a pusztaságon túl és elérkezett Isten hegyéhez, Chórebhez. És megjelent előtte az Örökkévaló angyala a tűz lángjában, egy csipkebokor közepéből. Látta, hogy a csipkebokor tűzben ég, de el nem hamvad. Akkor azt mondta Mózes: odamegyek és megnézem ezt a nagy csodát, miért nem hamvad el...**” (Exodus, 3, 1-4).

Miként jutott el Mózes „Isten hegyéhez”?

Egyes kommentátorok szerint eltévedt a pusztaságban, mert túl messzire kalandozott el a nyájjal. A Midrás egy igen szemléltető magyarázatot adott erről. E szerint, legeltetés közben, Mózes gondolataiba mélyedt. Egyszer csak észrevette, hogy az egyik fiatal bárány eltávolodott a nyájától és már messze bókászott. Mózes utána sietett s egy csermelynél érte utol, ahol az állat szomját oltotta. Mózes nagyon meghatódott a látványon, ölbe kapta a kicsiny állatot, úgy vitte vissza a többihez.

Mondá erre az Örökkévaló: „**Mózes, hűséges pásztor! Nincs, ki nálad alkalmasabb lenne népem hű pásztorává lenni...**” (Smot Rábbá, 2,3).

HETI SZIDRA: Naftali Krausz a hászid folklór tükrében

Az égő csipkebokor sok nemzedék kommentátorának fantáziáját mozgatta már meg. A Midrás-irodalom különböző szempontból próbálja ennek szimbólumát érthetővé tenni. A Zohár szerint „Mózes tudta, hogy Chórev (ami azonos a Színáj hegyével, ahol később a Tóra-adás történt) Isten hegye, szent hely. Honnan tudhatta? Láta, hogy madarak röpködnek arrafelé, kiterjesztett szárnyakkal, de mégsem érintik a hegyet”.

שמות

A Midrás másutt így folytatja: Az Örökkévaló attól tartott, ha hangos szóval illeti Mózeset, esetleg meg talál ijedni. Ha halkán szól hozzá, talán meg se hallja. „Ezért az Örökkévaló, apja, Ámrám, hangján szólította meg. Mózes ezt meghallotta és válaszolt: Hallak, apám, mit óhajtasz? Mondá neki az Örökkévaló: Nem apád vagyok, hanem az apád Istene. Ezzel a fortéllyal szóltam hozzád, hogy meg ne riasszalak. Én vagyok apád Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene”. Mózes módfelett megörült ennek, mondván: Apám, tehát, az ősatyákhoz tartozik! S még hozzá ő a legnagyobb, hiszen őt említette elsőnek” (Smot Rábbá, 3,1).

A Midrás nyomán azt is sokan értelmezni és elemezni igyekeztek, miért éppen a csipkebokor, ami sok kis, tövises ágból áll, és miért nem egy sudár fa vált a Jelenés helyszínéül? Vannak, akik a csipkebokrot Egyiptomhoz hasonlítják, ahol annakidején szívesen fogadták Jákob családját, de később nem akarták kiengedni őket.

Bár-Jocháj azzal a hasonlattal élt, miszerint a csipkebokor egy csapda. Ha egy madár levelei közé repül, nem képes onnan kikerülni, mert a levelek összeszabdalták. Így jártak a zsidók is Egyiptomban, ahol a súlyos elnyomás fogva tartotta őket (Möchiltá d'Rásbi, Smot).

Másutt a Midrás úgy magyarázza, hogy Isten, úgymond, együttértett a szenvedő és elnyomott zsidókkal és ezért jelent meg ilyen kényelmetlen helyen. „...hát nem érzed, hogy mennyire fájlalom Izrael sanyarú helyzetét? Nézd csak, honnan beszélek veled? Hát nem a tüskés bogáncsok közül? Velük vagyok fájdalmukban...” (Smot Rábbá, 2, 7).

Miért éppen a csipkebokorban? – kérdezte Josua ben Korcha rabbit egy nem-zsidó. – Ha történetesen egy szentjánoskenyérfaiban, vagy egy szikomorfában jelenik meg – felelte a rabbi – akkor azt kérdezed, miért éppen ott? De mégis válaszolok neked: azért, hogy ezzel is bebizonyítsa, Isten szelleme betölti az egész mindenséget. Még a csipkebokorban is jelen van... (uo. 2, 5).

Mit szimbolizál az, hogy a csipkebokor nem égett el?

A Midrás ekként magyarázza:

„Mózes elgondolkozott a zsidók helyzetén, Egyiptomban. Feltette magának a kérdést: Elképzelhető-e, hogy az egyiptomiak megsemmisítik a zsidókat? Ekkor az Örökkévaló rámutatott az el nem hamvadó bokorra és azt mondta: Látod, az egyiptomiak épp így nem lesznek képesek megsemmisíteni a zsidó népet, mint ahogy ez a bokor sem ég el!” (uo. 2, 10).

A Zohár ebből a jelenségből olyan következtetést von le, hogy az Örökkévaló könyörületes még a gonoszokkal szemben is; mert ugyan megbünteti a rosszakat – ég a csipkebokor – de el nem pusztítja őket – csipkebokor nem hamvad el... (Zohár, 2, 21).

Raj Tamás: ISTENNEVEK A BIBLIÁBAN I. RÉSZ

JHVH – a négybetűs istenné

„Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak Mindenható Istenként jelentem meg, ám JHVH nevemmel nem váltam ismertté számukra” – így nyilatkozik meg Isten Mózes előtt, amikor az egyiptomi szolgaságból való kiszabadítás történelmi feladatával bízta meg őt. Ahhoz azonban, hogy ennek a híres mondatnak a jelentését feltárjuk, a négy héber betű magyarázatát is meg kell lelnünk. Az itt szereplő négybetűs istennév (görög eredetű tudományos szóval a tetra-grammaton) értelmezése, noha szinte könyvtárnyi irodalma van, a kabbalában és a bibliatudományban egyaránt számos eltérő véleményt váltott ki, és azt mindmáig a legnagyobb titok övezi. Nem véletlen, hogy a korai görög fordítás, a Septuaginta megtartotta eredeti alakját, csupán betűit írta át, ahogyan azt az imént mi is tettük.

Isten – a Bibliából tudjuk – az ősapáknak ígérte a későbbi Izrael országát, s ők töretlenül bíztak ebben az ígéretben, noha ők maguk egy talpalatnyi földet sem birtokoltak belőle. (Ábrahámnak még felesége sírhelyét is kemény pénzen kellett megvásárolnia.) Az ígéretet több száz év múltán, Mózes valósíthatta volna meg, ő azonban csalódottságának adott hangot, s erre szól válaszként az általunk idézett mondat. A JHVH egy olyan új fogalmat fejez ki, amely éppen ekkor keletkezett, s amelyben nem részesülhettek a bibliai ősapák: a történelmi ígéretet megvalósító, irgalmas és jószágos, az emberi történelmen uralkodó Örökkévaló fogalmát.

Az új fogalomhoz azonban szó is kellett, amely eladdig ismeretlen volt a héber szótárban. (Voltaképpen mindmáig hiányzik a héber nyelvben az örökkévaló szava.) Ezért mesterségesen alkották meg ezt az új szót Istenre. Három szót írtak egymás alá, s ezek betűit összevonták. (Mi ezt fonetikus átírásban tesszük.)

HJH = volt [ejtsd: hajá]

HVH = van [ejtsd: hove]

JHJH = lesz [ejtsd: jije]

Összevonva: JHVH = Örökkévaló

Csak hogy ezt az utóbbi szót nem lehet kimondani! (Voltaképpen innen ered, hogy a végtelen és láthatatlan Isten neve is kimondhatatlan!) Helyette legtöbbször egy másik, ugyancsak Istenre vonatkozó szót használunk: ADONÁJ, jelentése: Uram. (Ortodox zsidók még ezt sem mondják ki fölöslegesen, helyette inkább így szólnak: HASÉM = a Név, vagy egyszerűen összevonják a két szót: ADOSEM.)

Miután mintegy két évezreden át héberül csak mássalhangzókat írtak, az I. évezred végén létrejött a magánhangzó-jelölés, a „pontozás”. Ekkor a négy héber betű köré a kiejtendő szó magánhangzó jeleit rajzolták, hogy mindenki tudja, Adonájt kell olvasnia. Ám egyes teológusok ezt nem tudták, és egybeolvasták 1 az Örökkévaló mássalhangzóit, az Uram héber szavának magánhangzóival, s így jött létre a vallásos zsidó által soha nem használt, értelmetlen JEHOVA elnevezés. Ez éppolyan tévedés, mintha a magyarban az Isten szó mássalhangzóit összekevernénk az Uram magánhangzóival, valahogy így: SuTaN. Ilyen értelmetlen sutaság a fent említett téves olvasat. Az Örökkévaló Istent jelölő négy héber betű azonban a szeretet Istenére, a történelem gondviselő Urára utal.

Ismeretlen zsidók nyomában XV. Adolf Zukor befejező rész

A film készítéséhez megvásárolt egy fegyverraktárat a 26. utcában Manhattanben, és átalakította a *Chelsea Studióvá*, egy filmstúdióvá, amelyet még ma is használnak.

1914-ben Zukor már évi 30 film készítésére képes csapatot verbuvált, megnyílt a Broadwayn 3500 személyes mozipalotája, a *Standard*. Los Angeles külvárosában, Hollywoodban kibérelte egy narancsfarm gazdasági épületét, ott rendezte be az első stúdiót. Hamarosan csapatostól kéredzkedtek hozzá a népszerű szerepjátékosok. Az ő "istállójából" került ki ekkor, ill. a fölemelkedés esztendeiben Douglas Fairbanks, John Barrymore, Pola Negri, Gloria Swanson, Clara Bow, Adolphe Menjou, Rudolph Valentino, Gary Cooper és a többi élő legenda. Bevezette a kizárólagosságot: színészei más cégek számára nem dolgozhattak.

Zukor cége 1916-ban egyesült Jesse L. Lasky *Feature Film Company* nevű filmcégével, az egyesülésből jött létre a *Famous Players-Lasky* filmgyár. A fúziót követően az óriási tekintéllyel rendelkező exmagyart választották elnökké. A birodalom megkoronázását a forgalmazási jogok többségének elnyerése jelenthette volna. Erre is született stratégia. William Hodgkinson rendelkezett a legtöbb mozifilm vetítési jogával, így Zukor először felajánlotta neki a fúziót, de az elutasítástól sem jött zavarba: annak rendje és módja szerint megbuktatta vetélytársát és megvalósította elképzelését. Így kezdődött 1916-ban a *Paramount Pictures* krónikája. A birodalom és vezére uralkodott a filmszakmában, de a virágzás nem tartott örökké. 1932-ben a könyvek 21 millió dolláros deficitet mutattak.

A hosszabb szünet utáni újjászervezéstől kezdve a cég a *Paramount Pictures Inc.* nevet viselte. Barney Balaban lett az új vezető, ám az alapítónak sem kötöttek útilaput a talpára: az igazgatótanács elnökeként továbbra is bejárhatott hivatalába.

Az 1940-es évek végén a televíziót akarta az ellenőrzése alá vonni. Szövetkezett az *ABC (American Broadcasting Company)* tévétársasággal, ami nem kis hatalmat és befolyást jelentett. 1966-ban a stúdió a *Gulf and Western Industries* nevű konszernbe olvadt. Adolph Zukor a "szép új világon" is rajta tarthatta a szemét, tiszteletbeli elnökként fürödhetett a népszerűségben.

1949-ben életművéért Oscar-díjat kapott. Századik születésnapját világraszóló külsőségek között ünnepelték meg. Munkásságának elismerése, hogy egyike azon magyaroknak, akik csillagot kaptak a Hollywoodi hírességek sétányán.

1897-ben feleségül vette Lottie Kaufmant; két gyermekük született, Eugene J. Zukor, aki 1916-ban a Paramount vezetője lett, és Mildred Zukor Loew, aki Arthur Loewhöz, Marcus Loew fiához ment feleségül.

Zukor 1976. június 10-én, 103 éves korában, természetes halállal halt meg Los Angeles-i rezidenciáján. A New York-i Hastings-on-Hudsonban található Temple zsidó temetőben temették el.

Forrás: (wikipedia)

Deborah Weissman: A ZSIDÓ NŐ, HAGYOMÁNY ÉS ÁTMENET III.

Ha ezt a változásellenes álláspontot következetesen továbbvisszük akkor Meiselman Yeshiva Egyetem-i kollégája, Rabbi Yehuda Parnes nézeteihez érkezünk. Parnes állítólag azt mondta, hogy "már legalább kétszáz év óta egy változatlan minhág van érvényben. E nézet szerint az volt kol gedolé Jiszreel véleménye, hogy az újítás olyan ideológiákat tükröz, amelyek ártanak a Yiddishkeit-nek. A Báis Jaákov újításain felül mit szólna Parnes és Meiselman Samson Raphael Hirsch újításaihoz, a vallásos cionizmushoz, jom, ha- 'azmáút és jom Jerúsálájim meg ünnepléséhez a nők választójogához, a Stern College-hoz - no, és magához a Yeshiva Egyetemhez?

Rachel Biale **Women and Jewish Law** (A nők és a zsidó jog) Című remek könyvében a haláka és a változó társadalmi valóság viszonyairól sokkal kiegyensúlyozottabb nézetet hangoztat.

A jog néha kullog a társadalmi valóság mögött, néha viszont előrevetíti azt ... A halákai források tanulmányozása megmutatja, hogy a jogi rendszer folytonosságának fenntartásakor a legfontosabb faktorok a változás mechanizmusa és a hagyomány nyíltság a a kisebbségi vélemények megőrzésében. A történelmi perspektíva megmutatta továbbá, hogy a kísérlet a haláka monolitikus és szélsőségesen konzervatív ábrázolása sokkal inkább jellemző a modern zsidó ortodox szekularizmusra adott válaszára, mint a haláka központi jellegének régebbi korszakokban" (4-5. oldal).

Biale ésszerű magyarázatot ad a halákai forrásokra, még azoknak is, akik nem fogadják el az isteni utasítást:

Ez egy tanulási mód, amely lefoglalja az intellektuális és a személyes szféra forrásait, lehetővé teszi, hogy ezeket szótárunk és asszociációs körünk részére tegyük anélkül, hogy mindennapi előírásokká változnának.

Ha manapság értelmesen akarunk szólni a zsidó vitában, és meg akarjuk fogalmazni, mit jelent manapság személyesen és a közösségben "zsidónak lenni", ehhez el kell sajátítani egy közös "zsidó nyelvet", amely a hagyományos zsidó források nyelve (8-9. oldal).

Sok amerikai zsidó nézetétől eltérően, ahogy korábban megjegyeztem (talán mert Biale maga is Amerikában élő izraeli), csak egy fejezet foglalkozik a nőkkel a rituális micvótra vonatkozó kötelezettségeik kapcsán. Kilenc másik fejezet a házasság, válás, szexualitás, niddá, fogamzásgátlás és az abortusz témáival foglalkozik. Ezeken a területeken a haláka dinamizmusa sokkal nyilvánvalóbb, mint a zsinagógában való szereplés kérdésében. A könyv hasznosítja az elsődleges forrásokat és a kommentárokat. Az utószóban megpróbálja bemutatni a nők mai lehetőségeit a judaizmusban.

Amint Biale maga megjegyzi, a könyvét ki kell egészíteni egy társkötetel: "A zsidó nők társadalomtörténete még megírás ra vár" (4. oldal). És arra is marad tér, hogy a Bibliában és a rabbinikus irodalomban ilyen szellemben tanulmányozzák a nőkről megjelenített képet - teológiai és szellemi kérdéseket, más szóval a nőket a haggadá-ban és a halákában. Egy tömör, metodikai kérdésekkel foglalkozó fejezet, amely megmagyarázza az elveket, amelyek szerint a haláka fejlődik, és egy rész, amely a nők közéleti részvételéről szól, remekül kiegészítette volna az egyébként rendkívül hasznos tanulmányt.

Deborah Weissman: A ZSIDÓ NŐ, HAGYOMÁNY ÉS ÁTMENET III.

Sokkal személyesebb hangvételű Blu Greenberg anekdotás könyve az, **On Women and Judaism: A View from Tradition** (A nőkről és a judaizmusról a hagyomány felől nézve). Ha Greenberg könyvét nem tekintjük a témában igazán meghatározónak, akkor is fontos szerepe van: mintát ad. Elkötelezettsége a zsidó tradíció és ugyanakkor a feminista értékek iránt, törekvései a kettő szintetizálására - különösen a házasság, a családi élet és a niddára vonatkozó törvények terén - jelenleg egyedülálló az irodalomban. Greenberg a fundamentalizmust és az osztályokba sorolást egyaránt elutasítja, és utakat mutat, amelyeken megkezdődhetne a judaizmus és a feminizmus párbeszéde.

Susannah Heschel az **On Being a Jewish Feminist. A Reader** (Milyen zsidó feministának lenni: szöveggyűjtemény) bevezetésében azt írja:

Ez a megközelítés talán több részvétet csal elő az ortodox ellenzékéből a feminizmus iránt, de gyökerei nem koherens teológiai álláspontból nőnek majd ki. A történelmi módszert nem alkalmazhatjuk csak bizonyos területeken, másokon pedig nem. Ha egyszer elismerjük, hogy a nőkre vonatkozó törvények egy történelmi korszak és szemlélet termékei, mi tart vissza minket attól, hogy más zsidó szokásokat - mint például a zsinagógai szertartást - ne tartsunk hasonlóképpen értelmét és fontosságát túlélő történelmi terméknek? Sőt, így az egész halákát tekinthetjük egy közösség, a közel kétezer évvel ezelőtti palesztinai és babilóniai közösség vallásos önkifejezésének. Ha a Talmud egy bizonyos korszak és bizonyos egyének terméke, akkor miféle vallási hatalma van még, és miért kellene visszatérnünk hozzá, ha egyszer felfedeztünk benne olyan tanításokat és szabályokat, amelyek korlátoznak és elnyomnak bennünket? (XXI. oldal).

Az ember kivételt tehet ezzel a vizsgálattal, ahogy én is megpróbálkozom vele, de ez olyan érv, amellyel komolyan konfrontálódni kell. Heschel írása tükrözi leginkább, hogy megértette a feminizmust és azt a kihívást, amit ez a hagyományos judaizmus számára jelent. Heschel a legelemibb szinten mutatja meg, hogy a zsidó tradícióban a férfi a norma, míg a nő a "másik". "Az új kihívás kopernikuszi forradalmat kíván: új teológiát a judaizmusban, az Isten, a reveláció, a haláka és a zsidó nép újfajta felfogását, ami támogatja és segíti a változást" (XXIII. oldal). Heschel szerint az alapvető probléma az, hogy a modern időkben a judaizmus "morbid állapotba" került (nem lett volna jobb szó erre a moribund? [D. W.]), és a feminizmus számára a "tűzpróba".

Ebben a szöveggyűjteményben az esszék sokkal többféle témával foglalkoznak, mint Koltun könyvében. Heschel a kötet egyharmadát teológiai kérdéseknek szenteli. Olyan, korábban tabunak számító témákkal foglalkozik, mint a lesbikusság vagy az asszonyverés. Később (1983-as) megjelenési idejét tükrözi, hogy Heschel az esélyegyenlőséggel kapcsolatos kérdésekről át tudja helyezni a hangsúlyt máshova, hiszen a nem ortodox közösségben ezek közül sok már megoldott. Még egy **Reactions to a Women Rabbi** (Egy női rabbi megítélése) című cikk is található a szöveggyűjteményben.

Ennek a könyvnek talán a legnagyobb érdeme a Cynthia Ozick és Judith Plaskow közti vita közlése. Plaskow szerint "a kérdés helyes felvetése teológiai indíttatású"; **Ozick a Notes on Finding the Right Question jegyzetek** a helyes kérdésfelvetés megtalálásáról) című írásában fenntartja, hogy jogi-társadalmi indíttatású. Ha a helyesen feltett kérdés tényleg mélyebb gyökerű, mint amire Ozick utal, akkor a dilemma Heschel megfogalmazása szerint, a következő: "mi marad meg felismerhetően judaizmusnak? Milyen kritériumok milyen tekintély alapján fogják meg tartani a judaizmus egyes vonásait, illetve elvetni vagy alapvetően megváltoztatni másokat?" (XXIII. oldal).

Folytatjuk...

RECEPT-TÁR

Bögrés gyümölcskenyér

Ha nincs otthon mérlegetek, vagy lemerült benne az elem, akkor vegyetek elő egy 250 ml-es bögrét, és mérjétek ki azzal az alapanyagokat ehhez a szuper, szaftos gyümölcskenyérhez!

Hozzávalók:

- 1 bögre olvasztott vaj + a formához
- 1 bögre kristálycukor
- 1 ek vaníliás cukor
- 5 db tojás
- 2 bögre finomliszt + a formához
- 1 csipet só
- 1 mk rumaroma
- ½ bögre mazsola
- ½ bögre étcsokipasztilla
- 0.25 bögre dió
- 0.25 bögre kandírozott narancskocka

Elkészítés:

Az olvasztott vaját, a cukrot és a vaníliás cukrot habosra keverjük, majd hozzáadjuk a tojásokat. Jöhet egy újabb keverés, végül hozzáadjuk a többi alapanyagot is. Újra átkeverjük a masszát, majd két, vékonyan kiolajozott vagy vajazott és kilisztezett formába öntjük. Elsimítjuk a tetejüket, és 30 percre betoljuk a 180 fokra előmelegített sütőbe. Mikor langyosra hűltek, rácsra borítjuk, és ha teljesen kihűltek, felszeleteljük a gyümölcskenyereket.

Elkészítési idő: 45 perc

Forrás: (streetkitchen)

Lázár Ervin: A MANÓGYÁR „HÁROM MESE”

Na gyere - mondta Tupakka -, megmutatom.

Végig mentünk egy rőzsekerítéssel szegett dombocskán, a kerítés mögött almafák és egy hatalmas fehércseresnyefa. A fehércseresnyefán volt egy sárgarigófészek. Fehérre meszelt, kétszárnyú lécskapu nyílt a rőzsekerítésben. Tupakka kinyitotta. A téglával átabotában kirakott, foghíjas járdán megindultunk egy jó vaskos, sárgára festett falú ház felé. A vastag falba épített erős ajtó barátságosan hívogatott, de Tupakka tovább terelt a gazdasági udvarra. Innen lehetett egy falépcsőn fölmenni a padlásra. Akkor hát a padláson lesz - gondoltam, és kopogtam fölfelé Tupakka után.

Odaföbbs egy lelakatolt ajtó őrizte a vastag falú ház padlását, vele szemben az istálló tetőtere, dugig szénával. Vártam, hogy előhalássza buggyos nadrárgja valamelyik rejtélyes zsebéből a tekintélyes lakatkulcsot. De nem, a szénapadlás felé terelt. Átböccölléztünk a süppedős szénatengeren. Az istálló homlokfalánál Tupakka szétkotorta a szénát.

- Ott volt.

Akkorka, mint egy gyalogszék, de amúgy igen tekintélyes. Fényes rézcsövek tekergőztek benne, izmos dugattyúk jártak föl-alá, kicsiny pörgettyűk, színes propellerek forogtak rajta, sisteregtek a hajtószíjak, láncáttételek, lendkerekek. Helyre kis masina volt.

- Na ez az - mondta Tupakka. - Ez a manógyár.

Már éppen kezdtem értetlenül nézni, amikor csisszcsessz, nyiköri-nyekeri, kinyílt a gépezet végén egy ajtócska - olyasforma, mint a kakukkos óráé - és aktatáslával a hóna alatt, kísétált rajta egy vigyori manócska. - Buff-buff. Huhu - mondta, és gyors léptekkel eltűnt egy rejtett szénalagútban.

Azon tűnődtem, hogy most ez köszönt vagy ijesztgetett, amikor Tupakka újra megszólalt.

Ez azért van, mert süt a nap. - Mi van azért? - Hogy vigyori. - Mert, ha nem süt? - Akkor ajaj. Meg hajaj. Mert csendes esőben mélabús manócskák születnek, viharban mérgesek, szélben érdesek, zivatarban kotnyeletek, éjjel titokzatosak, holdvilágoson bölcsek, viharoson rosszmájúak, akkor meg, amikor a „Rohadtsarok” felől jön a rossz idő, rontóbontók. - És mi lesz velük? - Mi lenne?! Szétszednek a világban, odaszegődnek egy-egy emberhez, és vigyorogatnak, mélabúznak, mérgelnek, érdelnek, kotnyeleteznek, titokzálnak, bölcséznek, rosszmájúinak, rontatnak, bontatnak.

Minden embernek jut belőlük. Olyiknak nem is egy. Jaj annak, akinek három rontóbontója van. Ijedten tekergettem a nyakam. - Nekem is van? Tupakka göcögve nevetett. - Éppen négy.

Gyorsan a hátam mögé néztem. Na de oda aztán nézhettem. Mert tudtam anélkül is, hogy Tupakka mondta volna, a manócskák, amint átmennek a szénaalagúton, láthatatlanok lesznek. Forgott az agyam, mint a motolla. Jöttek sorra a mérgeim, az érdeim, a mélabúim, rontásaim, bontásaim.

Hahó, de azért jókedvem is volt! S lehet, hogy bölcsen döntöttem néha-néha? Milyen manóim lehetnek? Na, sebj, gondoltam, megkérdezem Tupakkát. De akkor már se Tupakka, se manógyár. Egyedül álltam ott, térdig szalmában. Visszakecmeregtem a lépcsőig, és kopp-kopp, lejttem.

Forrás: (még)

NAGYFUVAROS UTCAI TEMPLOM IMAREND 2023. JANUÁR 1. – 31. KÖZÖTT

1.	vasárnap		8,00	16,00	8.	
2.	hétfő		7,00	16,00	9.	
3.	kedd	Tévét 10. Böjtnap, vége: 16,40	7,00	16,00	10.	T
4.	szerda		7,00	16,00	11.	
5.	csütörtök		7,00	16,00	12.	
6.	péntek	Ⓢ 15,50	7,00	16,00	13.	
7.	szombat	VÁJICHI vége: 17,01	8,00	16,00	14.	É
8.	vasárnap		8,00	16,00	15.	
9.	hétfő		7,00	16,00	16.	
10.	kedd		7,00	16,00	17.	
11.	szerda		7,00	16,00	18.	
12.	csütörtök		7,00	16,00	19.	V
13.	péntek	Ⓢ 15,58	7,00	16,00	20.	
14.	szombat	SMOT vége: 17,09	8,00	16,15	21.	
15.	vasárnap		8,00	16,00	22.	
16.	hétfő		7,00	16,00	23.	É
17.	kedd		7,00	16,00	24.	
18.	szerda		7,00	16,00	25.	
19.	csütörtök		7,00	16,00	26.	
20.	péntek	Ⓢ 16,08	7,00	16,15	27.	
21.	szombat	VÁJÉRÁ ÚJHOLD HIRDETÉS vége: 17,18	8,00	16,15	28.	T
22.	vasárnap	JAJM KIPPUR KOTAJN	8,00	16,15	29.	
23.	hétfő	ÚJHOLD	7,00	16,15	1.	
24.	kedd		7,00	16,15	2.	S
25.	szerda		7,00	16,15	3.	
26.	csütörtök		7,00	16,15	4.	V
27.	péntek	Ⓢ 16,18	7,00	16,30	5.	
28.	szombat	BO vége: 17,28	8,00	16,30	6.	Á
29.	vasárnap		8,00	16,30	7.	
30.	hétfő		7,00	16,30	8.	T
31.	kedd		7,00	16,30	9.	

SCHEIBER SÁNDOR: „SZENT LÁNC FÚZ ÖSSZE MINDEN ZSIDÓT SZERTE A VILÁGON”

BESZÉD A ZSIDÓ VILÁGKONGRESSZUS VACSORÁJÁN A GOLDMARK-TEREMBEN 1957. IX. 22-én

Szlichausz első napján - bizonyára Önök is úgy vannak vele - hangulatunk borongó, nyomott. Az emlékek teszik. Ezek az emlékek élménykorukban még jóleső izgalmat jelentettek. A gyerekek vetélkedése a hajnali felkelésért, az Apa botjának ritmikus kopogása a sötét utca kövezetén, az álmos, megrendült arcok a templomban, amelyen áthömpölyög, előmlik a zsolozsma:

"Fogadd el az éjszakán esdeklők könyörgését!" - רצה עתירתם בעמדם בלילות

Amikor egymás után maradnak el vagy távoznak messzire mellőlünk azok, akikkel mindez összeforrt, és egyedül maradunk, szomorúan fordulunk el az emléktől, hogy inkább szimbolikus értelmezésébe felejtszünk. Ezt a szimbolizálást a XIX. század egy nagy zsidó gondolkodója kínálja.

Kelet európai hitközségekben a templomszolga kopogtatóval felzörgeti az imádkozókat a hajnali rorátéra. Akik az utca innenső során laknak, hallják már odaát az ablakkocogtatást, tudják, hogy hamarosan ők következnek, de még jobban magukra húzzák a takarót, hogy ne hallják a még kissé korai figyelmeztetést. Ezt a szlichauszi élményt ő a magyar zsidóságra alkalmazta. A szomszéd országokban felhangzottak már az antiszemizmus támadásai, vádjai, uszításai, de a magyar zsidók biztonságban képzelve magukat, nem akarták tudomásul venni a történelem intését.

Ez jellemezte az itteni zsidóságot a múltban, ezért - s nem szellemi életéért - mondták a zsidó törzs "elszáradt „ágá"-nak. Azt gondolta, hogy problémái függetlenek az össz zsidóságtól. Azt hirdette - még a húszas évek üldözései idején is -, hogy tiltakozik a külföldi zsidóság védelme ellen. Azt hangoztatta, hogy a határokon túl minden más zsidó idegen neki. Nem érezte, nem értette meg a zsidó tömegek egymásrataltságát, gondviselészerű elosztódását és vándorlását.

"Hier wird gefreit und anderswo begraben." - Hogyha egy helyütt lealkonyul pályája, másutt új centrumot talál.

Az időszámításunk előtti IV. században Júdeából kirajzanak zsidó csoportok Észak-Afrikába, és ezek fogják megőrizni az ország pusztulása után napjainkig a héber nyelv folytonosságát. Spanyolországban a középkor végén látják a zsidók sorsuk beteljesedését, minden földi kincs értékét vesztí szemükben, könnyű szívvel áldoznak hát pénzt még egy olyan "hóbortos" vállalkozásra is, mint Amerika felfedezése, amely majd később a menekülőknek új hazája lesz. Szender Tauszk Prágából 1686-ban, Buda visszafoglalásakor - élete kockáztatásával - ott sürgölődik az ostromlott városban, és a fogságba esett zsidók százait váltja ki - Krakkóban, Metzben, Frankfurtban, Amsterdamban gyűjtött pénzen -, hogy Nikolsburgba mentse őket. Nyugat zsidóságából hatmilliónak mártír áldozatul kellett esnie, hogy a nemzetek lelkiismerete az üldözötteknek országot biztosítson Keleten.

חברים כל ישראל

Szent lánc fűz össze minden zsidót szerzte a világon. Ennek a gondolatnak jegyében, a zsidók emberi jogainak védelmére alakult két évtizeddel ezelőtt a Zsidó Világkongresszus. Képviselőjének ittléte jelenti kapcsolatunk helyreálltát a világ zsidóságával, s minthogy ezen belül szellemi munkáról is van szó, jelenti, a kapcsolatot az egyetemes zsidó tudománnyal. Erezzük és hirdetjük, hogy - hűséges magasságunk múltunk - részei vagyunk az össz-zsidóságnak. Hisszük és hirdetjük, hogy részesei leszünk a zsidóság szellemi életének. Biztosak vagyunk benne, hogy mindkettőből áldás hárul a gondolatot kezdeményező, átértő és elősegítő Magyarországra.

Forrás: (még)

SPORT HÍREK

Atlético Madrid - Barcelona 0-1 Barcelona: Ter Stegen – Kounde, Araujo, Christensen, Balde– De Jong, Gavi, Busquets – Pedri, Ansu Fati, Dembélé.

Vezetőedző: Xavi Hernández

Rangadót nyert Madridban a Barcelona! A spanyol La Liga 16. fordulójának rangadóján az Atlético Madrid hazai pályán 1–0-ra kikapott az FC Barcelonától.

Jordi Alba és Lewandowski eltiltás miatt nem léphetett pályára, de nélkülük is sokkal jobban kezdett a Barcelona, Ansu Fati lövéseibe előbb Szavics, majd Giménez dobta bele magát, Pedri ziccerénél pedig Molina mentett nagyot.

Összefoglaló:

21.perc: Ousmane Dembélé gólt szerzett, Pedri remek megindulása és Gavi harcias megmozdulása után (0-1)

Xavi: “Eleinte irányítottuk a játékot, gólt szereztünk. Utána szenvedtünk, de tudtuk, hogy nehéz lesz. Ma úgy szereztünk három pontot, hogy nem játszottunk jól. A mérkőzés összetett és nehéz volt, emiatt ez egy kulcsfontosságú győzelem, igazi csapatmunka. Ez nem csak három pontot jelent, hanem nagyon jó morált ad nekünk. Büszke vagyok a csapatra. Megmutattuk, hogy esélyesek vagyunk a La Liga bajnoki címre.”

Espanyol – Girona 2-2 Espanyol: Lecomte – Gil, Gomez, Cabrera, Olivan – Exposito, Darder, Souza, - Braithwaite, Puado, Joselu.

Vezetőedző: Diego Martínez

Nyolcadik döntetlenjét játszotta az idényben a kiesőjelölt Espanyol: a barcelonaiak hazai pályán a Gironával találkoztak.

Összefoglaló:

32. perc: Toni Villa (Girona) próbált szerencsét egy lövéssel a tizenhatos sarkáról, megpattanó lövése pedig Alvaro Fernandez mellett megállíthatatlanul csapódott a hálóba. (0-1)

51. perc: Javi Puado (Espanyol) érkezett a kipattanóra elsőként a tizenegyesponthoz és fantasztikus gólt fejt a kapu bal oldalába. (1-1)

76. perc: Joselu (Espanyol) volt eredményes, Ő ugrott legmagasabbra Brian Olivan beadásánál és közelről fejt a kapu jobb oldalába. Paulo Gazzaniga tehetetlen volt. (2-1)

85. perc: Yangel Herrera (Girona) érkezett remekül Yan Couto labdájára a büntetőterület szélén és szép mozdulattal veszi át. Pontos lövést mutat be, beküldve a labdát egyenesen a kapu bal oldalába. (2-2).

A vendég Girona jutott először vezetéshez az Espanyol ellen: **Toni Villa** a 32. percben volt eredményes. A fordulást követően **Javi Puado** és **Joselu** is betalált, így a barcelonaiak megfordították a mérkőzés állását. A végén mégis osztozkodtak a pontokon a felek, **Yangel Herrera** ugyanis a hajrában egyenlített. Az Espanyol nem lehet elégedett az iksszel, hiszen a csapat kieső helyen áll a La Ligában. A Girona 12. a tabellán.

A Hamasz elítéli a Holokauszt oktatást

„Elítéljük és elutasítjuk az Emirátusok washingtoni nagykövetségén elhangzott nyilatkozatot arról, hogy a 'Holokauszt' bekerült az ország iskoláinak tananyagába, mivel ez a cionista narratívát erősíti és a kulturális norma részévé avatja” – jelentette ki Hazem Qassem, a terrorista szervezet szóvivője a Hamasz hírügynökségének, a Shehab News Agency-nek adott nyilatkozatában.

Néhány nappal korábban Dr. Ali Al Nuaimi, az Emírségek Szövetségi Nemzeti Tanácsának tagja megerősítette a hírt, amit azzal magyarázott, hogy „a Holokauszt áldozatairól szóló megemlékezés alapvető jelentőségű”. Hozzátette, hogy „a közéleti személyiségek és tudósok párbeszédére van szükség a Holokausztról, a közös emberi értékek védelmére, félretéve a politikai különbségeket”.

Az Emirátusok az Ábrahám-megállapodások első aláírója volt 2020-ban, ekkor normalizálta az ország kapcsolatait Izraellel.

A Hamasz mindig tagadta a Holokauszt tényét, és ellenezte, hogy palesztin diákoknak szóló tananyagokban szerepeljen. A szervezet 2009-ben elítélte az ENSZ palesztin menekülteket segélyező szervezetét (UNRWA) arra hivatkozva, hogy az az iskolai tananyagba fejezetet kíván beiktatni a Holokausztról. Az UNRWA tagadta ezt, mire széleskörű bírálatban részesült, mondván engedett az antiszemiták nyomásának.

A Hamasz UNRWA-nak címzett nyílt levelében akkor a Holokausztot „a cionisták által kitalált hazugságnak” nevezte, szóvivőjük, Sami Abu Zuhri pedig kijelentette: **„A vita kimenetelétől függetlenül, ellenezzük a Holokauszt oktatását, mert annak célja a palesztin területek megszállásának elfogadtatása.”**

A Hamasz egyik vezetője 2011-ben a Holokausztról azt állította, hogy „összeomlott hazugság”. A Rágalmazás-ellenes Liga (ADL) elítélte a kijelentést.

A maga részéről az Emirátusok fokozatosan fogadta el a zsidókkal és keresztényekkel való együttélést. Az Impact-se nevű, az oktatást figyelő izraeli csoport szerint **„az Emírségekben az arab vagy moszlim többségű államok közül a leginkább toleráns és békés iskolai tananyagot vezették be.”**

Az Ábrahám-megegyezőseket az Emirátusok iskoláiban a 6., 8., és 12. osztályokban tanítják, az ország iszlám szervezeteinek jóváhagyásával. A szerződésről azt tanítják, hogy az „segíti az arabok és az Iszlám törekvését a szélsőségek visszaszorítására, a tolerancia és együttműködés általános szellemében” – hangzik az Impact-se értékelésében. A radikális iszlamizmus a fejlődés útjában álló „legfőbb fenyegetésének” minősül, a palesztin ügy pedig nem a legfontosabbnak a térséget érő kihívások közül.

Marcus Sheff, az Impact-se ügyvezető igazgatója kijelentette, hogy **„az Emirátusok vezető szerepet játszik abban, hogy az oktatás terén a régióban béke és tolerancia uralkodjék”.**

Hozzátette: **„Az Impact-se elégedetten veszi tudomásul, hogy a Soá tanításával lépést tettek előre, és kész együttműködni az Emirátusok oktatási minisztériumával.”**

Forrás: (szombat)

LITTNER GYÖRGY: MÓZES ÉLETE MAI SZEMMEL

BOLDOGSÁG MIDJÁNBAN

Mózes egymagában nekivágott a sivatagnak. Lehetetlen feladatnak tűnt gyalogszerrel eljutni arra a területre, ahová már nem ér el az egyiptomiak keze. Telt az idő, Mózes egyre szomjasabb lett. Az Örökkévaló adott neki energiát, hogy ne vesszen oda a sivatagban. Ez jó próbája volt annak, amikor a Színáj hegyén negyven napig nem evett és nem ivott. Több napi vándorlás után a távolban feltűnt egy kút. Mózes amint odaért ivott a vízből és leült pihenni a kút peremére.

„Mózes elmenekült Fáraó elől és tanyázott Midján országában és leült egy kútnál.”

Megérkezett Midján papjának hét leánya az állataikkal. Vízet merítettek a vályúba és elkezdtek itatni az állatokat. Úgy voltak nevelve, hogy ne álljanak szóba idegenekkel, ezért úgy tettek mintha észre sem vették volna Mózeset, aki szintén némán figyelte a lányok munkáját. Hirtelen pásztorok érkeztek, akik elzavarták a lányokat az állataikkal együtt és ők kezdték a saját nyájukat itatni. Mózes számonkérte az erőszakos viselkedést, mire a pásztorok rátámadtak. Nem tudták, hogy egy kiképzett harcos állnak szembe, aki jól eldöngette őket a botjával. Kénytelenek voltak visszaengedni a lányokat, akik befejezték az itatást, majd hazaindultak. Az apjuk csodálkozott, mert nagyon hamar hazaértek. A lányok elmesélték, hogy egy egyiptomi férfi elzavarta a pásztorokat, és segített az itatásban is. Az apa azonnal visszaküldte a lányokat, hogy hívják meg a házába az egyiptomit. A lányok rátaláltak Mózesre, és nagy örömmel együtt tértek vissza otthonukba.

Mózes összebarátkozott Reuéllal, a lányok apjával, és mivel semmije sem volt úgy döntött, hogy kipróbálja ősei Ábrahám, Izsák, és Jákob mesterségét a pásztorkodást. Kapott juhokat, és minden nap vitte őket legeltetni, közben megismerte a környék minden zeg-zugát. Nagyon jól érezte magát egész nap kint volt a természetben, este pedig a lányok megfejték a juhokat, elvégezték az összes munkát, ő pedig nagyokat beszélgetett Midján papjával. Szerelem szövődött a legidősebb lánnyal Cipporával akit annak rendje és módja szerint feleségül is vett. A házasságot áldás kísérte, mert hamarosan megszületett Mózes fia: Gércsóm. Miután Mózes nem volt körül metélve, a fiánál is elmaradt ez a szertartás. Mindent egybevetve Mózes élete legboldogabb időszakát élte. Élvezte a családi tűzhely melegét, megszületett a második fia Eliezér. Végezte a munkáját az állatokkal, este játszott a fiaival, igazi család volt, boldogság, béke, szeretet kísérte az életét. Nagy ünnepséget rendeztek a nyolcvanadik születésnapján.

A FELADAT

Az Örökkévaló mérnöki pontossággal készítette elő a kiválasztottját, Mózeset. Negyven évig tanult, az egyiptomiak mindenre kiképezték, amire egy nagyszámú nép vezetéséhez szükséges. Utána rögtön visszaküldhette volna Egyiptomba, hogy kivezesse a népet a rabszolgaságból, de nem tette, hanem alkalmat adott arra, hogy élvezze az életet, és erőt gyűjtsön a feladathoz. Mózes nyolcvan évesen készen állt a feladatra ezért megkapta a számlát az eddigi jó életéért. Az Örökkévaló már régóta hallotta a héber rabszolgák panaszait, jajkiáltásait, de kívarta a legmegfelelőbb embert, aki alkalmas a rabszolgaság megszüntetésére. Aszályt küldött Midján földjére, az állatoknak nem volt mit legelniük,

LITTNER GYÖRGY: MÓZES ÉLETE MAI SZEMMEL

ezért Mózes messzebbre terelte a nyáját, egészen a Horéb hegyéhez, ahol dús legelőt találtak. Mózes kíváncsiságból elindult, felment a hegyre, ahol egy égő csipkebokrot vett észre, ami nem hamvadt el csak folyamatosan égett. Hirtelen egy angyal megszólította:

„Mózes! Mózes! Ne közeledj ide, vedd le sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, amelyen állsz. Én vagyok atyád Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene!”

Mózes nem csodálkozott, hogy az Isten név szerint szólította őt, hiszen természetes, hogy az Isten mindent tud. Az Örökkévaló közölte vele, hogy neki szánja a feladatot: vezesse ki a választott népét a hébereket, Izrael utódait az egyiptomi rabszolgaságból, és vigye el őket a saját hazájukba. Mózesnek nem tetszett ez a szerep, nagyon jól érezte magát Midjánban a családjával. Különféle kifogásokat keresett, hogy miért nem alkalmas ő a feladatra. Érdekes párbeszédet folytatott az Istennel, aki megtanította különféle csodadolgokra. Végül bevetette az utolsó érvet, hogy beszédhibás, és nem fogják érteni, de ez sem használt, mert a testvére Áron fog segíteni a beszédben. Mózes kénytelen volt elvállalni a feladatot. Lement a hegyről, összeterte a nyáját, majd hazatért a családjához. Felkészült az útra, és elindult a családjával együtt Egyiptomba.

UTAZÁS EGYIPTOMBA

„És vette Mózes feleségét és fiait és számárhátra ültette őket és visszatért Egyiptom országába.”

Hosszú volt az út Midjántól Egyiptomig, ezért estefelé betértek egy fogadóba és töltötték az éjszakát. Mózes még mindig azon tanakodott, hogyan tudna kibújni a feladat alól, és visszatérni az otthonába. Rájött a megoldásra, betegnek tetette magát, jajgatott, és közölte, hogy nem tud tovább menni. Az örökkévaló azonnal átlátott a szitán, és odaküldte a halálos angyalt.

„Istennek küldötte elérte őt és meg akarta ölni.”

Amikor a halálos angyal megjelent a szobában, rémület lett úrrá mindenkin. Cippora tért magához elsőként. Ő midján lány volt, de Mózesről mindent tudott a zsidóságról. Rájött a megoldásra, elővette az éles kovakövét, amit vágásra szokott használni és körül metélte Mózes és a két fiát. Felkiáltott:

„Véren szerzett jegyesem vagy nekem! A körülmetélés véren szerzett jegyesem ő nekem!”

Mózes azonnal meggyógyult látszatbetegségéből és az Örökkévaló megbocsájtott, visszahívta a halálos angyalt. Nem volt még olyan ember a világon, aki találkozott a halálos angyallal és élve megúszta. Ez életre szóló tanítás volt. Mózes életét kétszer mentette meg a körülmetélés: először egyhónapos korában, a Fáraó udvarában, amikor nem volt körül metélve, másodszor nyolcvan éves korában, amikor körül metélték. Valójában az Örökkévaló nem kívánta Mózes halálát, csak figyelmeztetni akarta, hiszen már eddig is rengeteg energiát fektetett a megfelelő emberbe, de észre kellett téríteni. Ez tökéletesen sikerült, mert soha többé nem tért ki semmilyen feladat alól. Reggel Mózes hazaküldte a családját, és egyedül indult tovább Egyiptomba.

A következő számban folytatjuk a kalandot....

EMBERBARÁT HETILAP

NAGY FUVAROS ZSINAGÓGA

ב"ה

REJTVÉNY, AGYTORNA (SÁBESZ UTÁNRA)

MESTER- KELTEN VISEL- KEDIK	A POÉN 1. RÉSZÉ	A MA- GASBAN	MÁS	NÉMÁN KÖTŐ!	IZZÉ-POR- RÁ ZÚZ	DÁTUM- RAG	GYOM- NÖVÉNY						
AMPER, RÖVIDEN													
AZONNALI													
VUK, SZÜLŐ- ANYJA				RÖNTGEN, RÖVIDEN HÍM LÚD	BAR, RÖVIDEN VASPÁLYA								
KIKÖTŐ- HID					CSAK, A KÖZEPEN! SÚRÚN ÖKLOZ								
SIEMENS, RÖVIDEN		SZOMORÚ- VÁ TESZ AZONOS VELE						k	HALVÁ- NYÍTÓ ÜTLE- GELES	KÖTŐSZÓ SZÖLŐ- FAJTA	AZ URÁN VEGYJELE DAGÁLY	RADIO- AKTÍV ELEM	
FRANCIA ÉS SPANYOL AUTOJEL			ENYHE INTÉS FÖLÉJE TESZ						A POÉN 2. RÉSZÉ MATRÓZ- ITALI				O
MEZŐGAZ- DASÁGI						ÁLLATOT KITOM VASVÉGI							
NAGY- IPAROS							ELŐKELŐ GYÓGY- SZER- GYARUNK				BÚNJEL RÉSZE! A TÁRGY RAGJA		
GYÓZ													
				ZÁRNI KEZDI! LÓ ABRA- KOLÁSA		MARDOS A BÁNAT MASKARA						ORTO- RÖVIDEN A SORBAN MÓGOTTE	
NEWTON, RÖVIDEN					FA RÉSZE AZ ÉGBE NYULIK			SZAKLAP, RÖVIDEN ÁRKOT ÁS			TERHÉRE VAN MIKULÁS- SEGÉD		
TEHÁT, VAGYIS													
JÉGEN CSÚSZIK									TISZALÚC FOLYÓJA BERBER NÉP				
SZÉK PÁROS BETŰI			AJTÓT ZÁRÓ NAGYOBB IDŐSZAK								LÖTYKÖL A MŰLT IDŐ EGYIK JELE		
TISZTELT, RÖVIDEN		... REGGEL ÓTKOR ERŐT GYÚJT				FÉL LIBA! A TANULÓ VEZETŐ JELE				LÁTTA AZ ESETET FINOM NEDŰ			
LENGYEL VÁROS						CSOKOLÁ- DEMÁRKA AMA					A FOGÁ- VAL TEP LÁN- GOLÁS		
SZÓ- ÁRADAT						GAZT EL- PUSZTÍT FÁT NEMESÍT						RÁADÁ- SUL, MI TOBB	!
KISSÉ NÁTHÁSI			CSŐ KÖZEPE! SPÁRGA- DARAB!		ÁLLAT- TUDÓS MELY DOLOG?								IDŐZÓNA HATÁRAI!
SZÁMÓCA													
				LÁGY HANGNEM RÓMAI 5-ÖS					IDŐN TÚLI A PARKO- LÓ JELE				
ENERGIA, RÖVIDEN	I							KENŐCS					

Ez a kiadvány Szent szövegek idézeteit és azok magyarázatait tartalmazza. Kérjük ne dobja ki!

IMAI DÖK, GYERTAGYÚJTÁS, IDÖSEK KLUBJA ESEMÉNYEK

2023. Jan. 13. – 2023. Jan. 20.

DÁTUM	REGGEL	ESTE
13. péntek	7:00	16:00
14. szombat	8:00	16:15
15. vasárnap	8:00	16:00
16. hétfő	7:00	16:00
17. kedd	7:00	16:00
18. szerda	7:00	16:00
19. csütörtök	7:00	16:00
20. péntek	7:00	16:15

Gyertyagyújtás és Szombat kimenetele Budapesten

DÁTUM	ESTE	DÁTUM	ESTE
13. péntek	15:58	14. szombat	17:09
20. péntek	16:08	21. szombat	17:18

POÉN SAROK

Kohn bemegy a kóser vendéglőbe, és sóletet rendel. Erre a pincér:
 - Sajnálom uram, de a sólet még nincs készen.
 - Mi az, hogy nincs kész délben? - mondja erre Kohn -, a szomszéd vendéglőben ilyenkor már rég fínganak!

Hirdetés

Feleslegessé vált tárgyait szívesen megvásárolnám.

Könyv, gardrób, bútor, műtárgy, vallási tárgyak, szőnyeg, csillár, óra (falióra, zsebóra, karóra, asztali óra).

Bátran hívjon és nem fog csalódni!

s.judit0066@gmail.com

06-70-665-21-05

21. betűnk a Sin,
számértéke: 300.

A Sin jelentése:

fog, változás, visszatérés

EMBERBARÁT IDÖSEK KLUBJA

„IDÖSEK KLUB” -ja, rendezvényeire várjuk kilétek tagjait. Várjuk tagjaink szíves megjelenését és ötleteiket, melyekkel segítik a klub működését. Következő klubrendezvényt január 18.-án, szerdán délelőtt 10:00 órától tartjuk a földszinti klubteremben.

Nagy Fuvaros utcai Templomkörzet
Emberbarát Templomegyelet

Budapest. 1084
Nagy Fuvaros utca 4.
Tel: 334 27 31

Email: nagyfuvaros@gmail.com
<https://www.facebook.com/Nagyfuvaros4>

Felelős kiadó: Streit Sándor
Szerkesztő: Streit Gábor